

Rechts het herenhuis van de familie Volker, later Baggermuseum.

Kees haalde zijn hart op in het Baggermuseum. Ir. Bos bedacht het plan voor een museum te Sliedrecht. In 1962 werd het raadhuis aangekocht. In 1964 werd het Sliedrechts Museum geopend. Later werd een apart museum voor de baggerindustrie in de 'Wilgenhorst' geopend. In 1976 is het Baggermuseum verhuisd naar Molendijk 204.

Daegchie Slierecht

Saompies 150 jaer én 20 jaer getrouwd. Dà beteken een fêésie! Dut is d'n aanlaaiding voor m'n zus en broer om ons op 'n 'Daegchie Slierecht' te traktere. Fantastisch idee! Al in 1966 verhuisde ik naer Schoonhove omdà Slierecht gêên onderdak kon bieje. Zôôdoende wier de 'Zulleverstad' mijn twêêde weunplaets. Nae nog wat omzwaarevinge weune we nou in Maurik in de Betuwe. Tóch blijf de trek naer Slierecht aaltijd bestaon. Speesjaol naer de Johan Kraayveldstraet, de Singel én 't Slierechse taoltjie. Dan wor ie zôômor getrakteerd op 'n geweldig 'Daegchie Slierecht'!

D'n dag begint met een baksie koffie bij m'n broer. Ok m'n zus Wil en m'n zwaoger zijn d'rbij. Dan naer 't Baggermeseum. Dat is wat

voor iemand die tusse baggeraers is opgegroeid. Aallebaai m'n opaos wazze meulebaos en Ome Wim was dat op de tinbaggermeule de 'Karimata' in voormaolig Nederlans Indië. 't Is voor mijn een hêel besonder mement as 'k een schitterend medèl van dien Karimata zie staon. As 5-jaerig jonchie moch ik met Ome Wim en z'n vrouw mee naer Slikkerveer om de tewaoterlaeting van deuze geweldigen baggermeule mee te maoke.

Nóg 'n grôotere verrassing is 't voor mijn as onze gids, d'n heer Baotenburreg, ons bij 'n gerestereerde baggermeule brengt van 't type waerop m'n opao meulebaos was en waerop ik een aantal vekansiedaeg moch deurbrenge. Ongelôôfelijk! Ik ken nóg aanwijze waer d'n hangmat hong waerin ik mos slaepe. De kooie wazze netuurlijk voor de zes manschappe aan boord. Opao baggerde toe in de Waolhaove in Rotterdam. Aareg spannend was 't toe d'r een bom in de emmers bleek te zitte. Wel kemosie, mor we zijn in aalle rust van boord gegaon en met d'n ankerook naer de wal geroeid. 's Middas is d'n bom weggehaold en konne me weer aan boord. Tevaallig ontmoette me in 't meseum ok nog 'n goeje kennis die hier waarekzaam is.

Dan naer 't Slierechs meseum. Daer beleef ie Slierecht vanaf de schoolbanke tot de destijds aanwezige winkeltjies, busonderneminge, touwslaogery en echte ouwe 'zwierbolle' (schaetse) en zôô. En wie ontmoete me daer? Jawel, de man van de vrouw die we 's oches in 't Baggermeseum mogge ontmoete. Zôô 'klaain' is Slierecht! D'r vollege nog meer ontmoetinge. De broer van de man vâ me zus is hier ok en beljaot, ok z'n vrouw. Aallebaai zette ze d'r aage in voor 't meseum. As 't persenêel van 't meseum dan voorstelt om saome een baksie te doen, wordt 't aareg gezellig. Echt Slierechs; wat een belevenis! Hiernae zij me nog naer de Johan Kraayveldstraet en de Singel gegaon en as sluitstuk naer 't verzetsmonement van de Crossers. We hebbe d'n dag beaaindigd met een heerlijk etentjie. EEN DAG OM NOOIT TE VERGETE!

Kees van Wijngaarden